

LAIKS

Laiks skrien ļoti ātri. Mēs neviens nestāvam uz vietas, bet nepaguruši tiecamies pēc saviem noskatītajiem mērķiem – kāpjam augstāk un augstāk. Kā jau katrs gadalaiks, arī pavasaris ir atnācis nemanot. Nereti gan sanāk tā, ka, ja cilvēks ir iesācis čīkstēt, viņš to arī darīs visos jautājumos pēc kārtas. Bet tā taču neko skaistu panākt nemaz nav iespējams – neba nu lādējot ziemu, pavasaris atnāca ašāk, neba nu lamājot pasauli, tā kļuva labāka. Visam ir jāpieiet absolūti otrādāk, sākot ar savu domāšanu, un tieši pavasaris ir laiks, kad atrast gaišumu sevī. Ir tikai jāsāk rīkoties...Un tagad, kad saule jau ir iesildījusi pasauli un tā sāk griezties straujāk, nūdien ir jāsāk mainīties arī mums. Nesēdi, rokas klēpī salicis, neļauj savam laikam paskriet Tev garām! Dungo un dziedī skaļi, vienalga kur, jo vienmēr atradīsies kāds, kas pievienosies! Mīli mūziku tik ļoti, lai ļautu savu laimi sadzirdēt arī citiem! Dalies ar savām dullajām idejām! Uzsmaidi pretimnācējam! Maini pasauli un sevi! Un tad jau, pumpuriem uzsprāgstot koši zaļā simfonijā, šī pasaule – un mēs tai līdzī – atkal kļūsim laimīgāki.

MŪSU SVEICIENS

Ir tik daudz iemeslu mīlēt Latviju - ģimene un draugi, hokejs un Dziesmu svētki, jūra un pļavas, zilie ezeri un zaļie meži, valodas skaņa un brīvība. Maijs Latvijā atnes ne tikai garākas dienas un spožāku sauli, bet arī skaistus svētkus.

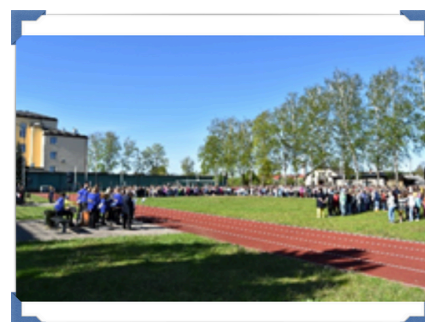
1. maijs - Darba svētki un Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena

Latvijas valstij šī diena ir īpaši nozīmīga, jo tiek svinēti divkārti, savstarpēji saistīti svētki – tieši 1. maijā pirmoreiz tika sasaukta Latvijas Republikas Satversmes sapulce, kas izstrādāja un 1922. gadā pieņēma valsts pamatlikumu – Satversmi, kura nosaka katru mūsu valsts iedzīvotāja demokrātiskās tiesības – tiesības uz izglītību, veselības aprūpi, darbu utt. 1. maijā Latvijā tiek atzīmēti arī Darba svētki. Gan pasaulē, gan mūsu valstī šos svētkus svin jau vairāk nekā simt gadu un to aktualitāte ir neapstrīdama joprojām.

4. maijs - diena, kad tika atjaunota Latvijas Republikas neatkarība. 20. gadsimta 80. gadu vidū Latvijā cilvēki aizvien biežāk domāja par to, ka Latvija kādreiz bija brīva, neatkarīga valsts, kurai bija sava valoda, himna un sarkanbaltsarkanais karogs. Cilvēkos radās arvien lielāka nacionālā pašapziņa. Sākās vispārēja atmoda - cilvēki it kā modās no miera, gribēja pārmaiņas.

Ar katru gadu vairāk apzināmies un novērtējam šīs dienas nozīmību un sākam vairāk izjust to kā svētku dienu. Dienu, kas svinama kopā ar visiem, kas piederīgi Latvijai.

Īpašo mūsu vēstures brīdi - Latvijas neatkarības atjaunošanu- Jēkabpils 2. vidusskolas saime 3. maijā sagaidīja ar prieku un lepnumu pasākumā "Ieklausies, ieskaties, sajūti!".

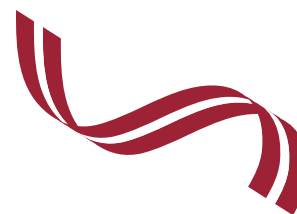

“Mana Latvija. Mana Atbildība” ir Latvijas zemessargu rosināts un izveidots vadmotīvs visaptverošai valsts aizsardzībai, kas ikvienam Latvijas cilvēkam atgādina par mūsu katra atbildību sargāt Latviju un visu, kas mums dārgs.

Arī Jēkabpils 2. vidusskolas skolēni izteica savas domas par to, kā viņi varētu iesaistīties Latvijas sargāšanā, jo sargāšana nav tikai armijas vai zemessardzes pārziņā. Sargāt var arī rūpējoties.

Artjoms Volkovs (7.a)

Mana atbildība ir uzturēt tīru Latviju. Lai prieks mums un citiem! Darīsim to kopīgiem spēkiem!

Milana Blažuka(5.c)

Mana atbildība ir atbildēt par savu rīcību, uzvedību, sekmēm skolā . Mana atbildība lielākoties ir mācīties un pildīt mājasdarbus. Latvijai un, protams, arī citām valstīm ir vajadzīgi izglītoti cilvēki, tāpēc no mazām dienām mums liek būt patstāvīgiem, labi mācīties un risināt problēmas.

Dmitrijs Deruks (6.a)

Mana atbildība ir nepiemēsot Latvijas vidi un aiz sevis savākt visus atkritumus, lai nebūtu piemēsoti meži un parki.

Gabriela Girgina(11.a)

Latvija - tā ir mana valsts, tā ir mana tēvzeme. Manu vecāku, vecvecāku un vecvecvecāku zeme, un viņu izveidotā valsts. Es mīlu Latviju. Tāpēc, ka tā ir mana Dzimtene. Latvija ir valsts, kur es varu runāt latviešu valodā. Mums katram jā rūpējas par Latviju, par Tēvzemi.

Artis Pogodajevs (12.a)

Man ļoti patīk Latvija, jo pat ja tā ir maza valsts, tā ir skaista. Rūpēties par Latviju ir mūsu atbildība. Mums vajag svinēt latviešu svētkus, dziedāt latviešu tautas dziesmas, lai neviens tās neaizmirst. Tāpēc cieni savu valsti, jo tā ir tava Dzimtene, tava Latvija!

VALODA – TĀ IR VĒRTĪBA, AR KO VARAM LEPOTIES

Bērni katru dienu atklāj un iemācās jaunas lietas, jo viņi ātrāk uzņem jaunu informāciju, mācības padodas vieglāk, ja ir pareiza pieeja mācību procesam. Mūsdienų pasaulē angļu valodai ir ļoti svarīga loma. Interēšu izglītības nodarbības angļu valodā "The World of English" savu darbību Jēkabpils 2. vidusskolā uzsāka šajā mācību gadā, aicinot skolēnus apgūt angļu valodu komunikatīvi aktīvā veidā. Interēšu izglītības programma piedāvā gūt un papildināt zināšanas angļu valodā, īpaši rosinot audzēkņus pārliecinoši izmantot angļu sarunvalodu, nebaidoties runāt par aktuālām, audzēkņu vecumposmam piemērotām tēmām. Arī angļu valodā runājošo valstu kultūras, tradīciju un vēstures iepazīšana sekmē radošas un izglītotas personības veidošanos. Apmācības procesā tiek piedāvātas tēmas un praktiski uzdevumi, pamatojoties uz reālām dzīves situācijām, kas mācīšanos pietuvina realitātei un imitē dzīvu komunikāciju angļu valodā.

Lera Krasnova, 6.b

Ar prieku apmeklēju interēšu izglītības kursu "The world of English". Man patīk mūsu nodarbību draudzīgā atmosfēra.

Nikita Filimonovs, 6.a

Jums ir grūtības iemācīties angļu valodu, jo valodas apguve prasa lielu uzmanību un pašdisciplīnu? Bez centības ir ļoti grūti apgūt valodu labā līmenī. 6. klases skolēniem ir papildu angļu valodas nodarbības "The World of English". Katru otrdienu mēs attīstām savas valodu prasmes, izzinot un apgūstot dažādus faktus, atrakcijas un tradīcijas angļiski runājošās valstīs: Lielbritānijā, ASV, Kanādā, Austrālijā un Jaunzēlandē. Un zināt ko? Mans padoms: pievienojieties mūsu angļu valodas nodarbībām un esiet gatavi plašam stāstu klāstam no visas pasaules!

Iļja Bistrovs, 6.b

Ceļošana uz dažādām valstīm ir lieliska. Zinot valodas, ceļošana ir daudz vieglāka un interesantāka. Apgūstot izvēles kursu angļu valodā, es tuvojos savam sapnim apmeklēt daudzas valstis.

Viktorija Zenina, 6.b

Interesanti, lieliski, aizraujoši, informatīvi un vienkārši jautri - tā es varu raksturot mūsu angļu valodas nodarbības.

Milana Kačanovska, 6.b

Ļoti izzinošs angļu valodas pulciņš, kur mēs paplašinām savu vārdu krājumu un uzzinām daudz ko jaunu.

VALODAS LABIRINTI

2023./2024. m.g. 2. semestrī Jēkabpils 2. vidusskolā sāka darboties latviešu valodas pulciņš "Valodas labirinti" 7. klasēm. Valodas joma kompetenču izglītībā ir kļuvusi par primāro stūrakmeni jaunā cilvēka izaugsme. Apmeklējot šo interešu izglītības programmu, skolēni atklāj latviešu valodas iespējas un tās lietošanas daudzveidību, jo valoda ir kultūras verbāla izpausme.

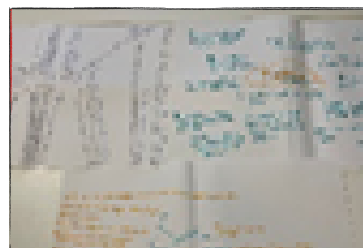
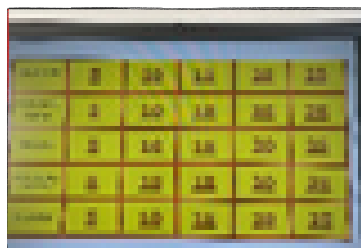
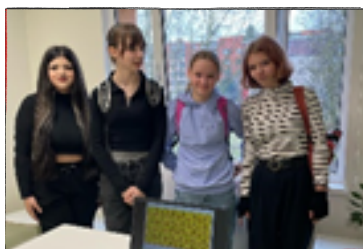
Skolēni attīsta savu kompetenci latviešu valodā, lai veicinātu integrāciju sabiedrībā un veidotu pamatu izglītības ieguvei, kā arī attīsta literārās intereses, kas veicina radošumu.

Nodarbībās skolēni pilnveido prasmi sazināties atbilstošās saziņas situācijās, pilnīgo klausīšanās un runāšanas prasmes, vārdu krājumu, kas sekmē izpratni par latviešu valodas sistēmu, lai izmantotu zināšanas apzinātai valodas lietošanai.

Lai darboties būtu interesanti, skolēni veic dažādus uzdevumus-veido reklāmu "Es esmu labs draugs", kur iepazīstina ar sevi, lasa dažādus šifrētus tekstus, aktualizē kultūras ziņas, veido savu elku CV, citātu kolāžas, kuras prezentē, piedalās viktorīnās un saņem saldās balvas. Lieldienu viktorīnā pārliecinoši uzvarēja 7.b klases skolnieks D. Getta, 2. vietu ieguva 7.a klases komanda ar kapteini A. Volkovu, 3.vietu ieguva arī 7.a klases komanda ar kapteini K. Maslabojevu, 4. vietā palika 7.b klases meiteņu komanda.

Maija mēnesī skolēnus gaida viktorīna "Zini vai mini!", kur katrs startēs individuāli un pārbaudīs savas zināšanas par Latviju. Kādā no nodarbībām griezīsim "Nejaušības rats" un diskutēsim par kultūras kanona vērtībām.

Paldies par piedalīšanos!

MANA DAŽĀDĀ UN VIENĪGĀ LATVIJA

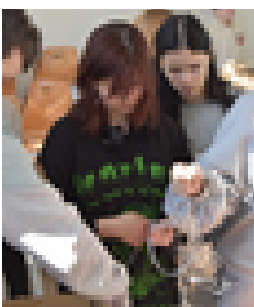
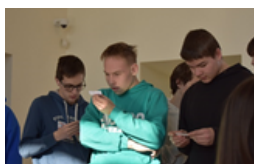
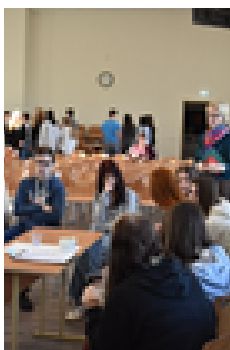

Šajā mācību gadā Jēkabpils 2.vidusskolā apmeklēju interešu nodarbības "Kultūra cauri laikiem". Kopā ar skolotāju Jolantu Taškāni un citiem skolēniem no 7. līdz 10. klasei iepazinu ZPD rakstīšanas kultūru, kā arī kopā izveidojām nelielu projektu par mūsu valsti - "Mana dažādā - vienīgā Latvija", kas veltīts Latvijas 105. gadadienai. Vispirms mēs izveidojām "Latvijas vērtību ābeci", bet pēc tām video par mūsu Jēkabpils 2. vidusskolu, kurā parādījām, kā skolā tiek organizēti pasākumi, kuri ir saistīti ar Latviju un tās kultūru. Droši varu apgalvot, ka šeit ir ļoti patīkami darboties, jo skolotāja Jolanta spēj izveidot draudzīgu un nepiespiestu noskaņu. Dalība projektā sekmēja mūsu plašākas izglītības pieredzi un palīdzēja sasniegt mācību saturā izvirzītos rezultātus visās mācību jomās. Šī pulciņa tematika noteikti palīdzēs mums nākotnē, jo tas bija izveidots ar tādu mērķi. Man ir prieks, ka mūsu skolā darbojas tāda interešu grupa, kur var saņemt noderīgas zināšanas un prasmes, kā arī iegūt labu garastāvokli.

Nav mums kalnu grēdu augstu.
Nav mums aizas dziļum dziļās.
Mums ir latvju dainas austas.
Mums ir Rainis - Aspazija.
Lāčplēsis ar lāča spēku.
Sprīdītis ar sirdi cēlu.
Mums ir lauki - meži, noras.
Rokas tulznās sastrādātas.
Mums ir prāts, un stipra griba.
Varam mēs un gribam darīt.
Savu zemi - sevī turēt.

/Gunta Ristameca/

ES UN VIENOTĀIS LĀDĒTĀJS

2024.gada 5. un 6.martā norisinājās pasākums 8.klašu skolēniem "Es un vienotais lādētājs", kuru organizējām mēs, 12a klases skolnieces Madara Priževaite, Anastasija Veličko un Daniella Saveljeva, jo esam Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolas vēstneses Jēkabpils 2.vidusskolā. Pasākuma mērķis bija mudināt jauniešus pievērst vairāk uzmanības politikai un aktīvi līdzdarboties pilsoniskajās aktivitātēs, kā arī aicināt jauniešus piedalīties Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolā, lai radītu lielāku priekšstatu par Eiropas Parlamentu kā tādu. EP Vēstnieku skolu skolotāji un skolēni brīvprātīgi izglīto un iesaista vienaudžus un sabiedrību diskusijās par Latvijai būtiskiem ES jautājumiem, tā stiprinot eiropisko identitāti.

Izvēlēta sociālā problēma ir svarīga, jo mūsdienās jaunieši izrāda mazu interesi par Eiropas parlamentu. Dalība un ieinteresētība ir ļoti svarīga, jo tieši jaunieši ir mūsu nākotne un tāpēc mums ir jāveicina vairāk jauniešu piedalīties diskusijās par pasaulē notiekošo.

Vai jūs zināt, kas ir vienotais lādētājs? Šī šobrīd ir aktuāla tēma visā pasaulē. Mūsu uzdevums bija uzklaut skolēnus, ko viņi domā par vienoto lādētāju un ko darīt ar vecajiem vadiem. Vienotais lādētājs ir lādētājs, kurš būs derīgs pilnīgi visām ierīcēm. Tas nozīmē, ka katram telefona modelim vai citām ierīcēm nebūs nepieciešams atsevišķs lādētājs. Tas palīdzēs mums samazināt atkritumu daudzumu.

8.klases skolēnus sagaidīja trīs radošās stacijas, kurās darbojoties viņi varēja parādīt savu radošumu.

Pirmajā stacijā skolēniem bija uzdevums izvilkt vienu lapiņu, kur bija aprakstīta problēma, ar ko varētu sastapties vienotā lādētāja īpašnieks. Skolēniem bija jāliek lietā savs radošums un jāatrisina dotā situācija. Piemēram, šādas situācijas: Man mājās ir izlādējies gan telefons, gan dators, gan austiņas, bet mājās ir vienotais lādētājs un visu reizē uzlādēt nevaru. Kā Tu rīkosies?. 2.situācija: "Brālis aizbrauca uz nometni un paņēma manu lādētāju. Ko darīt?".

Otrajā stacijā skolēniem bija dotas lapiņas, uz kurām bija uzrakstītas dažādas profesijas, piemēram, kurjers, kafejnīcas īpašnieks, skolotājs, pavārs, elektriķis u.c. Skolēniem bija jāiejūtas dotās profesijas lomā un jāpadomā, ko par vienotajiem lādētājiem domātu un kā pret to attiektos šīs profesijas pārstāvis. Trešā bija radošā stacija, kurā skolēni varēja likt lietā savu fantāziju, lai no vecajiem vadiem izveidotu ko jaunu un oriģinālu. Stacijas mērķis bija parādīt skolēniem, ka vadi, kas vairs nav derīgi, var būt pielietojami kāda dekora radīšanā.

Skolēni bija ļoti radoši, izrādīja iniciatīvu un labprāt piedalījās visās aktivitātēs.

MANA ĒNU DIENA

Šī gada 4. aprīlī visā Latvijā notika ikgadējās Ēnu dienas, kurās varēja pieteikties ēnot dažādu profesiju pārstāvjus un, kā raksturīgi Ēnai, netraucējoši pavērot šo cilvēku darba dienu no malas, reizumis pārtraucot to ar kādiem pāris jautājumiem. Arī daudzi Jēkabpils 2. vidusskolas jaunieši izmantoja šo iespēju un veltīja vienu dienu, lai iepazītu, iespējams, savu nākotnes profesiju. Uz avīzes "Šokolāde" jauno žurnālistu jautājumiem atbildēja un iespaidos par Ēnu dienu dalījās Linards Valainis, Marko Rūtiņš, Andrejs Eglītis, Arvis Arājs un Katrīna Grugule.

1. Tava Ēnu dienas norises vieta?

2. Kāda bija Tavas Ēnu dienas norise īsumā?

3. Kādi ir Tavi secinājumi par pavadīto dienu?

4. Vai vēlētos strādāt šajā profesijā/amatā? Kāpēc?

Linards Valainis(7.c)

Biju ēnotājs SIA "Jēkabpils reģionālā slimnīca" IT un statistikas nodaļā. Varēju redzēt, cik daudz dokumentu ir jāsavada sistēmā. Man vienu brīdi pat mute iepletās no lielā papīru daudzuma, taču operatore Arnita teica, ka tāda ir viņu ikdiena un tas nešķiet daudz. Šis darbs man šķita diezgan garlaicīgs. Atgādināja grāmatveža darbu, tāpēc nonācu pie secinājuma, ka šādu darbu negribētu strādāt ikdienā, jo esmu aktīvs cilvēks un man patīk būt kustībā.

Marko Rūtiņš(7.d)

Es biju studijā "Divi kadri". Mani pienākumi bija šādi: uzstādīju lampas, sagatavoju foto zonu, mācījos izmantot kameru, skatījos, kā apstrādā bildes un fotografēju ārā. Man šis darbs likās interesants. Varu secināt, ka būt fotogrāfam nav viegli.

Andrejs Eglītis(8.a)

Ēnoju SIA "GEFA LATVIJA". Ēnoju saimniecības vadītāja profesiju. Pēc mana ēnotāja domām biju komunikabls, laipns un izpildīju visus man uzticētos pienākumus. Man viss patika un nelikās garlaicīgi, taču redzēju, ka saimniecības vadītāja ikdienas darbs ir sarežģīts. Nākotnē es vēlētos strādāt šo darbu.

Arvis Arājs(8.d)

Es savu "Ēnu dienu" pavadīju Krustpils pili, lai iepazītos ar muzejpedagoga profesiju. Sākumā man bija neliela ekskursija pa pašu pili, tad komandā pildījām uzdevumus. Gida profesija man likās ļoti saistoša. Lai būtu gids, ir jāinteresējas par vēsturi un jābūt komunikablam cilvēkam. Vai es gribētu būt muzejpedagogs? Jā, es to vēlētos.

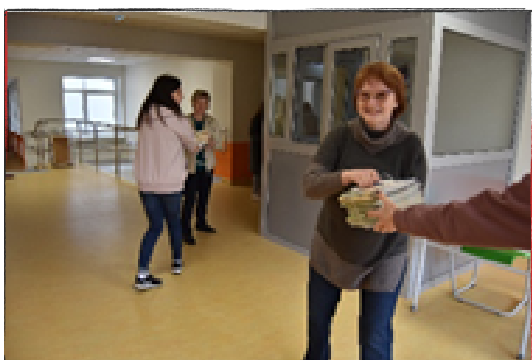
Katrīna Grugule(8.d)

Mana "Ēnu diena" noritēja Kokneses sporta centrā, lai iepazītu peldēšanas trenera profesiju. Es aktīvi piedalījos treniņa procesā. Mana "ēna" atzīst, ka labi pratu organizēt spēles. Ja pamanīju, ka bērniem zuda interese, mainīju spēles gaitu. Tā kā man tomēr tik ļoti nepatīk darbs ar bērniem, tad diez vai es gribētu strādāt šajā profesijā.

Paldies jauniešiem par pozitīvajām atsauksmēm!

UZ GAISMAS PILI ROKU ROKĀ

27.aprīlī norisinājās ikgadējais vides sakopšanas notikums - Lielā talka, kas Latvijā notika jau septiņpadsmito reizi. Tas ir tradicionāls pasākums, kura laikā ik gadu tiek sakoptas daudzas piesārņotas vietas. Šī gada moto - "Tīri - zaļi - ilgi!". Jēkabpils 2.vidusskolas talciniekus šoreiz gaidīja ēka Rīgas ielā 200, lai pārvietotu uz izremontētās skolas bibliotēku mācību un daiļliteratūras grāmatas. Uzdevums bija sarežģīts, tāpēc improvizētā grāmatu ķēdē no rokas rokā nodevām un svinīgi ievietojām grāmatas plauktos. Stāvot ķēdes posmā, kas aizvijās pa izremontētās skolas stāviem uz bibliotēku, raisījās interesantas sarunas un neizpalika pa kādam jokam, tāpēc laiks paskrēja nemanot. Tas bija pacietību prasošs, sūrs un smags darbs, taču ikviena talcinieka sejā bija prieks par labi padarīto darbu. Lai bibliotēkai būtu daudz lasītāju un prieka brīžu!

INTERVIJA AR JĒKABPILS 2.VIDUSSKOLAS 1.KLAŠU TAUTAS DEJU KOLEKTĪVA "VIZNĪŠI" VADĪTĀJU ĒVALDU ĀBELSKALNU

**Lūgšu Jūs sākumā
iepazīstināt ar sevi: kur
esat dzimis, audzis, Jūsu
skolas gaitas, pirmā
interese par deju?**

Esmu dzimis, audzis un mācīties Rīgā. Bērībā biju tā saucamais "hiperaktīvais" zēns, bez kompleksiem. Man patika visa veida fiziskās aktivitātes. Gāju gan sporta vingrošanā, gan džudo, bet kaut kas pietrūka. Par tautas dejām pirmā spilgtākā atmiņa ir no Artas Melnalksnes deju koncerta, uz kuru mamma bija paņēmusi līdzi. Mani apbūra uzvedums "Ar saulīti es cēlos". Kustība, kolektīvā sajūta, rituālistiskā noslēpumainība, dejas un jaunrades šarms - es izlēmu dejot un nenožēloju to ne mirkli. Nonācu "Skabardzēnos", vēlāk "Zalktī".

**Bet Jūs taču savulaik
pats arī bijāt uz
skatuves, vai ne?**

Varu teikt, ka biju un esmu arī tagad. Uzsākot dejas, pēc manām spējām, viss likās viegli un skolotāja Arta, to pamanījusi, lika to enerģiju lietāt... lika dejās pa labi un pa kreisi, pa divām grupām. Bija koncerti, kuros nācās dejot pat 8 dejas pēc kārtas un pat pārgērbšanās teatrāli tika izspēlēta uz skatuves. Man tik bija prieks, ka mani gaida, ka varu dejot un īstenot Artas foršās idejas.

**Kā nonācāt līdz tautas
deju kolektīva "Viznīši"
vadīšanai?**

Ar savu ģimeni esam pārcēlušies uz Jēkabpils pusi. Un man tika dota iespēja Jēkabpils 2. vidusskolā veidot tautas deju kolektīvu. Esmu pateicīgs par šo iespēju.

**Tautas deju kolektīvam ir
interesants nosaukums.
Kāpēc tieši tāds
nosaukums?**

Atzišos, ka kolektīva nosaukuma izvēle bija jāizdara ierobežotā laika posmā, lai varētu laicīgi pieteikt kolektīvu gan skatēm, gan tērpu iepirkumiem. Sākumā meklēju dažādus labskanīgus sēļu novadvārdus, taču kaut kur domās pazibēja šis vārds un, apspriežoties ar kolēģiem, palikām pie šī variantā. Mazie dejotāji jau ir kā mazi, kustīgi un vizuālojoši kristāli, reizēm ar saviem smalkajiem asumiņiem, taču, esot kopā, veido ko dikti skaistu.

**Vai šis ir Jūsu
pirmais vadītais
deju kolektīvs?**

Mana pirmā pieredze vadītāja lomā bija 2013. gadā ar vidējās paaudzes deju kolektīvu "Artava". Pirmās bērnu deju grupiņas sanāca vadīt trīs gadus vēlāk Rīgas Ezerkrastu pamatskolas bērnudārza grupiņās. 2017. gadā piekritu piedalīties izcilajā Rīgas bērnu tautas deju kolektīvā "Dzintariņš" un tagad, piecus gadus vēlāk, esmu te.

**Kādi ir "mazie
viznīši"?**

Katrs ar savām šķautnēm, kā īsti viznīši. Mēs tik vēl cenšamies izprast un mācāties sadarboties, bet atbildīgos brīžos zinu - viņi centīsies un rādīs, ko māc uz 110%.

**Kāpēc, Jūsprāt,
būtu jānāk uz
tautas dejām?**

Unikālās pieredzes dēļ. Draugu iegūšana, dažādās latviešu dejas, fiziskās aktivitātes, mūsu tautas kultūras izziņāšana, Dziesmu un deju svētki, draudzīgs kontakts ar partneri. Te varētu saukt ļoti daudz. Man patīk viens kazaku teiciens - cilvēki, kas dzied un dejo, ir labi cilvēki, būsim labi un vairosim prieku.

**Kas ir svarīgākais
dejai - stāsts,
emocija, kustība?**

Manā izpratnē - bez stāsta nav emocijas, bez emocijām nav dejas, un kustība ir instruments, kā mēs to visu izvēlamies parādīt.

**Kas jums sniedzis
gandarījumu par padarīto?
Kas Jūs šodien priecē?**

Man ir gandarījums par sadarbību ar vecākiem, skolotājiem un skolu kopumā. Pa šo gadu ir tiešām izdarīts ļoti daudz un es nevaru to beigt teikt - viens to nevar izdarīt. Mani priecē, kad ieplānoto noved līdz galam, un to šogad esam izdarījuši. Turam ikškus par nākamo gadu!

**Kādi ir Jūsu nākotnes
plāni kā deju kolektīva
vadītājam?**

Augt!

9. A

K L A S E

Kā jūs sevi raksturotu?

Mūsu klase ir ļoti draudzīga un jautra, mēs vienmēr palīdzam viens otram. Mēs visi esam tik atšķirīgi, bet tajā pašā laikā ir ļoti daudz lietu, kas mūs vieno. Mums ir ļoti paveicies ar klasesbiedriem! Un, protams, būs ļoti skumji atvadīties, jo esam satuvinājušies šo 9 gadu laikā.

Kurš skolas notikums visspilgtāk paliks atmiņā?

Atmiņā paliks mūsu mācību ekskursijas, kuras katru reizi ir bijušas jautras, kā arī Ziemassvētku pasākumi, kuri ļoti satuvināja mūs, kad gatavojām priekšnesumus.

Kur slēpjas jūsu klases dvēsele?

Mūsu klases dvēsele slēpjas draudzībā, savstarpējā komunikācijā, kopīgās interesēs, bet pats galvenais-izprotot un saprotot vienam otru.

Mūsu klases audzinātāja.

Mūsu klases audzinātāja ir Jeļena Graudiņa. Tā ir mūsu "otrā mamma". Viņa katram no mums spēj pateikt sirsnīgu vārdu. Klases audzinātāja vienmēr ir mums blakus, palīdz un atbalsta, viņa ir ļoti saprotoša. Protams, dažreiz ir stingra, taču mēs saprotam, ka viņa vienkārši vēl mums labāko un uztraucas. Klases audzinātāja vienmēr dos padomu un mums palīdzēs. Tiem, kuri pēc 9. klases mācīsies citur, būs ļoti skumji šķirties, taču mēs nekad viņu neaizmirsīsim un katru reizi būsīm pateicīgi par kopā pavadītajiem gadiem. Mēs savu klases audzinātāju ļoti mīlam un esam pateicīgi viņai par visu! Viņa mums ir vislabākā!

Novēlējums skolai un skolotājiem.

Mēs novēlam mūsu skolai vēl vairāk panākumu un milzīgu labklājību. Lai šeit vienmēr būtu draudzīga atmosfēra un klases kļūtu kā lielas ģimenes, kurās katrs palīdzētu viens otram! Mūsu skolotājiem novēlam palikt tikpat laipniem, gādīgiem, kā arī labu veselību un pacietību. Gribam, lai katrs no Jums priecātos par savu skolēnu panākumiem un sasniegumiem. Kā arī gribam pateikt Jums visiem milzīgu paldies, jo bez Jūsu palīdzības mums būtu grūti iet pa šo ceļu 9 gadu garumā. Lai Jēkabpils 2. vidusskola uz visiem laikiem paliek katra skolēna dzimtā vieta! Mums tās ļoti pietrūks!

9. B

K L A S E

Kā jūs sevi raksturotu?

Mūsu 9.b klases kolektīvs ir ļoti draudzīgs un saliedēts. Klases kolektīvs ir krāsains un dažāds kā pati daba. Klasē esam 20 skolēni-12 zēni un 8 meitenes. Gandrīz visi mācāmies kopā jau no 1.klases.9 gadu laikā mūsu klasē ir bijuši jaunpieņacēji,kuri ir labvēlīgi pieņemti.

Ar katru gadu mūsu draudzība ir kļuvusi tikai ciešāka.Mēs esam iepazinuši viens otra raksturu. Jā, ir bijuši strīdi, bet esam mācējuši salīgt mieru un piedot pāridarījumus. Pie mums klusums nav iespējams! Reizēm gan iet kā pa kalniem, bet cenšamies turēties līdzās. Mēs esam kā nenopulēti dārgakmeņi- šķautņaini un tik ļoti dažādi.

Kurš skolas notikums visspilgtāk paliks atmiņā?

Šo 9 gadu laikā ir sakrājies tik daudz jauku atmiņu. Ar prieku atceramies Sporta dienu volejbola spēles, taču diez vai kāds ir ķēris maijvaboles? Un kā tad bez skolas diskotēkām Jaunajā gadā un Valentīna dienā? Visvairāk atmiņā tomēr paliks ekskursijas uz Līgatni, Daugavpili, Rīgu, Kosmosa izziņas centru, kinopilsētiņu Cinevilla. Dažreiz atceramies, kā mēs mācījāmies Covid- 19 laikā: nēsājām maskas, taisījām testus, mācījāmies attālināti. Protams, neizpalika arī pa kādam grēciņam.

Kur slēpjas jūsu klases dvēsele?

Kur slēpjas dvēsele? Bērnos, varbūt gaitēņos? Varbūt tā atrodas pagalmā, varbūt futbola laukumā? Mūsu klases dvēsele dzīvo bibliotēkā. Vai mums patīk lasīt? Ne īpaši, taču 5 gadus tieši bibliotēka bija mūsu mājas, jo mūsu klases audzinātāja ir bibliotēkas labais gariņš. Šeit mēs varējām pasēdēt klusumā, papļāpāt, dažreiz pat pārāk skaļi smējāmies, aizmirstot, ka jāievēro klusums, rīkojām klases vakarus. Ja ieraudzījām kādas grāmatas interesanto vāku, tad gan iegrimām literatūras pasaulē.

Mūsu klases audzinātāja.

Mūsu, 9.b, klases audzinātāja ir Marina Ļitvinova. Jautra, mīļa, labsirdīga, vienmēr ar atvērtu dvēseli. Skolotāja ar ļoti spēcīgu raksturu, jo ir mūs izturējusi visus šos 5 gadus, jo ar mums ir gājis visādi. Mūsu "audzīte" vienmēr pārdzīvo par mums, žēlo un sarāj. Vienmēr blakus mums.

Novēlējums skolai un skolotājiem.

Mums ļoti paveicies ar skolotājiem. Paldies par interesantajām stundām, rūpēm un Jūsu siltajiem smaidiem. Novēlam, lai Jums būtu skolēni, kuri ievērotu Skolas iekšējās kārtības noteikumus! Paldies, ka ierādījāt īsto dzīves taku,kas ved uz priekšu dzīves pakalnos!

9.C

K L A S E

Kā jūs sevi raksturotu?

Skolēnu skaita ziņā mēs esam maza un kompakta klase, un tam ir savi plusi – mēs iepazīstam viens otru vairāk un kļūstam saliedētāki. Lai arī salīdzinoši maza kompānija, tomēr esam ļoti dažādi. Ja mums sevi jāraksturo ar īpašības vārdu palīdzību, tad esam "raibi kā dzeņa vēders" – labsirdīgi, izpalīdzīgi, mīļi, jauki, draudzīgi, skaļi, trokšņaini, jautri, smieklīgi, pozitīvi, reizēm ļoti aktīvi, citreiz tieši pretēji – pasīvi un slinki, neapdomīgi un impulsīvi, tomēr viens kopums. Viena no raksturīgākajām mūsu pazīmēm ir tā, ka mums katram ir sava izpratne par humoru un mums patīk "melns humors". Ir daudz kopīgu atmiņu par piedzīvotajiem jautrajiem brīžiem un paveiktajiem darbiem, kā arī nedarbiem.

Kurš skolas notikums visspilgtāk paliks atmiņā?

Skolas laikā esam piedalījušies dažādos klases, skolas un ārpusklasas pasākumos. Kādam vairāk patika klases vakari mazākajās klasēs, kādam diskotēkas šajā vecumposmā, bet visvairāk mums ir patikušas ekskursijas gan uz Rīgu, gan Cēsīm, gan Daugavpili un daudzām citām vietām. Ļoti patika Rīgas Motormuzejs, Aizkraukles Vēstures muzejs, kuros varēja apskatīt veco laiku automobiļus. Esam darbojušies arī radošajās darbnīcās, apmeklējuši Zinātnes un Inovāciju centrus, bet vislielākā vērtība ekskursijās ir tā, ka šādā nepiespiestā un neformālā gaisotnē var ieraudzīt savus klasesbiedrus no citas puses. Visspilgtāk palikušas atmiņā sarunas, joki, mazās muļķiņiņas, par kurām audzinātāja dusmojās (uzkāpšana uz klints vai kokā), kā arī pozitīvā, ekskursijām raksturīgā gaisotne.

Kur slēpjas jūsu klases dvēsele?

Mūsu klases kolektīva spēks slēpjas tajā, ka mēs izpalīdzam viens otram. Arī tad, kad esam viens otru sāpinājuši vai aizskāruši, tomēr galu galā izlīgstam mieru. Lai arī esam katrs ļoti atšķirīgs, esam iemācījušies atrast kopīgu valodu ar visiem. Bet, protams, visvairāk mūs vieno joki, jautrība, humors. Mums vienkārši patīk tāda nodarbe kā "joku plēšana".

Mūsu klases audzinātāja.

Klases audzinātāja mums ir vislabākā. Viņa atbalsta mūs, ir saprotoša un izpalīdzīga, rūpējas par mums, motivē uzlabot mūsu sekmes, gatava panākt pretī, ja ir kādas problēmas. Audzinātāja spēj ieraudzīt katrā no mums stiprās puses, tās izcelt, apzināties un kopt. Viņa uztraucas par katru skolēnu, gatava palīdzēt gan ar padomu, gan darbiem, aizstāv mūs. Ar viņu vienmēr var sarunāt un atrisināt visus mums interesējošos jautājumus un problēmas. Audzinātāja ir stingra, prasīga, tomēr arī jauka un forša.

Novēlējums skolai un skolotājiem.

Novēlam skolotājiem izturību un pacietību darbā ar skolēniem, bet visvairāk piedzīvot daudz pozitīvu, jautru un priekpilnu mirkļu gan skolā, gan ārpus tās!

9.D

K

L

A

S

E

Kā jūs sevi raksturotu?

Mēs kā klase esam vienoti un saliedēti, esam kā stipra un nepārraujama zelta ķēde, kur viens posms satur nākamo, otrs aiznākamo un tā nepārtraukti. Mēs esam spēcīgs kolektīvs, kur viens otru atbalsta un saprot, mēs cenšamies (dažreiz nesanāk, bet mēs cenšamies) būt apzinīgi, mērķtiecīgi un draudzīgi. Jā, brīžiem uzvedamies kā mazi bērni, tomēr tās ir draudzīgas, ziņkārīgas, piedzīvojumu alkstošas blēņas. Humors ir mūsu galvenais sabiedrotais, iespējams, dažreiz nevietā, bet mēs ar to sadzīvojam, sports ir mūsu otrais draugs - mēs darām, mēs varam, mēs cenšamies.

Kurš skolas notikums visspilgtāk paliks atmiņā?

Visvairāk patika pēdējo gadu Valentīndienas un Ziemassvētku pasākumi. Pagājušajā gadā mēs iemācījāmies deju, kas pašiem mums likās skaista, gracioza un mīļa, bet šogad, izvelkot lapiņu ar uzrakstu "Datorspēju varoņi", parādījām spēles variantu, kur beigās nāk dinosaurs un visu izjauc. Visiem patika, mēs ieguvām 1. vietu, arī paši jutāmies pārsteigti, bet lepmi.

Tāpat atmiņā vienmēr paliks klases ekskursijas, tās vienmēr ir interesantas un jautras. Mēs labi pavadām laiku, iepazīstam ko jaunu, bet galvenais, ka vienkārši pavadām laiku visi kopā.

Tomēr dažiem 9.d klases skolēniem visvairāk atmiņā paliks izcili sportiskais iznāciens - bumbuņas mešana tālumā. Viss jau būtu labi, tikai tālums bija miskaste, bet bumbuņa - ābolu serdes. Kas bija pēc tam, nejautājiet, bet šo spēli spēlējuši vairs neesam.

Kur slēpjas jūsu klases dvēsele?

Pirmkārt, dvēsele esam mēs paši, jo mēs esam viens par otru, nekad nevienu nepametam nelaimē, esam draudzīgi, uzturam pozitīvismu un jautrību.

Otrkārt, mūsu dvēsele slēpjas latviešu valodas kabinetā, jo nelokāmais Raivo un Markuss ar diviem "s" nāk visu laiku mums līdzi.

Mūsu klases audzinātāja.

Mūsu klases audzinātāja ir tieši tāda pati kā mūsu mammas, viņa vienmēr par mums uztraucas, atbalsta, nekad neatstumj. Uzklaušis jebkurā brīdī, nostāsies mūsu pusē un arī pajokos kopā ar mums. Viņa ir kā saturošais posms mūsu zelta ķēdē, lai tā būtu vēl izturīgāka un nepārraujama. Šķiet, ka par eksāmeniem viņa satraucas vairāk nekā mēs paši, domā par mūsu sekmēm un to, kā mēs pabeigsim 9. klasi.

Brīžiem pārāk nopietna, bet sniedz mums padomus, idejas. Kad dzirdam teicienus "bez attaisnojumiem" vai "man uz pieres atbilde nav rakstīta", vienmēr atceramies klases audzinātāju un viņas padomus, ka dzīvē tā nevarēs, būs pašiem jāpieņem grūti lēmumi un mūžīgā attaisnojumu meklēšana nepalīdzēs.

Novēlējums skolai un skolotājiem.

Pirmkārt, lai šī skola pastāv vienmēr, jo te valda laba atmosfēra, ir skaistas telpas, droša vide un jauki skolotāji.

Otrkārt, lai skolotājiem pietiek spēka un izturības, strādājot ar jauno paaudzi. Treškārt, lai skolēni mācītos arvien cītīgāk, nepaliekot uz otro gadu.

Ceturtkārt, lai arī nākamgad un citus gadus ir tikpat jauka 9.d vai cita klase kā bijām mēs - izturīgā, diezgan paklausīgā un jaukā šī gada 9.d klase.

12. KLASE

"Mēs atnācām un kāds aiziet
Tad mēs aiziesim un nāks cits
Un tā tam, tā tam būs griezties
Kamēr pasaule sev vēl tic!"

(grupa "Prāta vētra")

Vēl nesen mēs ienācām pa šīs skolas durvīm pirmajā septembrī, vēl tikai nesen mums bija pirmais šoks par pēkšņi tik skarabajām atzīmēm. Vēl tikai tūlīt būs beigu sākums. Mums ir mazliet bail no laika. Tas tik ātri skrien. Tā paskrējuši 12 skolas gadi. Skola ir tikai taciņa, kas aizved uz Lielo Dzīves ceļu. Mana skola. Mans klejotājs. Tas bija laiks, lai iemācītos krist un atkal pieceltos ar mežonīgu spītu un lepnumu, lai tikai sev, pasaulei un arī Skolai kaut ko pierādītu. Tas ir bijis laiks, lai smaidītu un priecātos, mainītu domas par cilvēkiem un apmaldītos sarunās, lai atrastu ļaudis, uz kuriem skatīties ar dzirkstelēm acīs, lai lepotos ar savējiem, piedalītos, uzvarētu un zaudētu, pateiktu visu, bet varbūt arī paklusētu. Laiks, lai iemācītos Būt. Skola bija Mums - nē, ne tikai bija, vienmēr būs, līdz ar atmiņām, pateicību un tās vārda nešanu pasaulē.

Paldies, ka rūpējāties par mums, iedrošinājāt, aizrāvāt, palīdzējāt, atbalstījāt un mācījāt mūs! Milzīgi aplausi Jums, dārgie skolotāji, par sagatavošanu olimpiādēm, aktivitāšu organizēšanu un mūsu dzīvju pilnveidošanu!

12. KLAŠE PAŠI PAR SEVI

Mēs esam kā krāsaini kuģi-kāds gaisa kuģis, kam lemts lidot un sapņot par Lielo, kāds ir okeāna lainēris-spožs ballītes karalis, kāds-zvejas kuģis, kam svarīgi piepildīt mērķi-tik vienkāršo un skaidro, bet kāds-cēls buru kuģis, kurš, neapzinādamies savu vērtību, tic labajam un sapņiem, kāds....

Mēs, 12a klase, esam vēl līdz šim neredzētu īpašību kopums, un tik fundamentālu cilvēku kopu pasaule vēl nav redzējusi. Esam pierādījuši sevi ar oriģinalitāti, pārsteidzošu vokālu, vēlmi sastrādāties ar skolotājiem un vienmēr pozitīvo attieksmi. Par mums Jums, skolotāji, noteikti paliks prātā tie mirkli, kad bija laiks nerunāt par atzīmēm, skolas lietām, bet ļauties cilvēcīgām sarunām un dalīties iespaidos. Mēs katrs esam bijis ar kaut ko īpašu un neatkārtojamu.

Kādi mēs esam klasesbiedru acīs? Un tagad mēs paši par sevi.

Dāvids ir ļoti daudzpusīgs. Labsirdīgs, gudrs. Pret citiem ir saprotošs un uzmanīgs. Ar neapbruņotu aci var redzēt, ka ir perfekcionists.

Artjoms Kozlovs. Viens no gudrākajiem un dzīvespriecīgākajiem klasesbiedriem. Klases dvēsele. Iepazīstot viņu labāk, biju priecīgs, ka mūsu vidusskolas ceļš vijās kopā. Slikts garastāvoklis? Artjoma joki vienmēr bija kā zāles istajā brīdī.

Vērojot Artūru stundās, mani pārsteidza viņa erudīcija. Iepazīstot viņu labāk, es apbrīnoju Artūra spējas vienmēr un visur iemigt.

Daniella! Ar Tevi diemžēl esmu pazīstams 3 gadus. Žēl, ka ne vairāk, taču pa šo laiku Tevi iepazīnu pietiekami labi. Tu mani apbūri ar savu skaistumu, smaidu un skanīgajiem smiekliem. Jo vairāk Tevi iepazīnu, jo vairāk iemīlējos Tavā labsirdībā, mērķtiecībā un Tavos bezmaksas vitamīnos-smieklos. Tāpēc es nesaprotu, kā var apbēdināt tādu meiteni! Tādu cilvēku manā draugu lokā, kā Tu, arī pasaulē ir maz. Kad Tevi nomāks grūtsirdība, izlasi manus vārdus un pasmaidī! Tavas zilās acis, Tavi vijīgie mati-nenovērst ne acu.

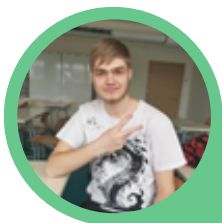

Artem ir ļoti emocionāls cilvēks, pat necenšas to slēpt. Viņš nebaidās paust savas emocijas, pat ja tās ir negatīvas. Viņš izsaka savas domas skaidri. Artem ir runīgs un atklāts, izsakot savu viedokli un jūtas. Viņš ir labs sarunu biedrs un spēj izteikties skaidri un pārliecinoši. Artem ir mērķtiecīgs cilvēks. Viņš ir gatavs smagi strādāt un pielikt pūles, lai sasniegtu to, ko vēlas.

Rodionu iepazīnu labāk vidusskolā. Šo 3 gadu laikā es ieraudzīju, ka viņš ir godīgs, atbildīgs, draudzīgs un atsaucīgs.

Atnākot mācīties 10.klasē, Alvis bija ļoti kautrīgs cilvēks. Pamazām viņš pierada un kļuva atvērtāks. Man bija liels pārsteigums, ka Alvis labi spēlēja volejbolu.

Aleksandrs ir radošs cilvēks. Vienmēr optimistiski noskaņots, tāpēc klasē bija vislielākais enerģijas lādiņš. Katrs uz to nav spējīgs. To novērtēja visa klase, dažreiz arī skolotāji.

Deniels-draudzīgs un vienmēr gatavs palīdzēt. Viņš ir īsts un uzticams draugs. Deniels vienmēr ir tik mierīgs un kluss, taču vienmēr ar atvērtu sirdi.

Pats jaukākais un izpalīdzīgākais cilvēks mūsu klasē ir Artjoms Bogdanovs. Viņš zina, kā padarīt mūsu skolas dienas spilgtākas un jautrākas. Tieši viņa humora izjūtas un joku dēļ mūsu klasē dienas nepaiekt bez smiekliem. Viņš ir tas cilvēks, kurš palīdz visiem bez atteikuma.

Artjoma ieguldītais darbs visu laiku ir augsti novērtēts. Skolotāji pat labprāt Artjomam pagarinātu mācības 13.klasē, jo bez viņa kā bez rokām. Artjoms ir ļoti pozitīvs un vienmēr cenšas atrast labo apkārt esošajā.

Ar Valēriju es gāju vienā bērnudārzā, tāpēc esam pazīstami kopš bērnības. Ar viņu viegli komunicēt un atrast kopīgu valodu, jo Valērijs ir dzīvespriecīgs un pozitīvi noskaņots cilvēks.

Madara. Tu ienāci mūsu klasē neparasti. Tavs vizuālais tēls sākumā visus pārsteidza. Tas bija drosmīgi. Sākumā šķīti tik noslēpumaina, kā neatminama mīkla. Ar laiku Tu atvēries. Tagad droši varu teikt, ka vienmēr esi kā zvaniņš- dzīvespriecīga un optimistiska, taču dažreiz bailīga, tomēr drosmīgāka par mums visiem. Madara-klusa meitene un īpaši neizceļas, bet ir mūsu draudzīgā kolektīva galvenais balsts.

Artis mācījās ar mums jau no 7. klases. Sākumā likās pavisam dīvains un savāds. Likās, ka ar viņu neviens nekontaktēsies. Bet jau pēc gada viss izmainījās, un es ļoti labi atceros, kā Artis mācījās spēlēt ģitāru. Tas notika attālināto mācību laikā. Es gandrīz katru dienu varēju novērot viņa iemaņas ģitārspēlē.

Tagad Artis ir viens no jaukākiem un radošākajiem cilvēkiem, ko es pazīstu.

Daņila ir tas cilvēks, kurš ir nosvērts visdažādākajās dzīves situācijās un spēj prasmīgi pateikt īstos vārdus. Labs psihologs. Viņš nekad nepametīs nelaimē. Daņilam ir laba humora izjūta. Ar viņu var runāt par jebkuru tēmu.

Anastasija. Meitene ar lielām un skaistām acīm. Mūsu saulstariņš. Gudra, mērķtiecīga un apzinīga.

Mēs vairosim labo sevī un pasaulē, kas mums ir apkārt! Mēs ticam, ka viss mums izdosies!

CEĻOTĀJU PIEZĪMES

5.E UN 5I KLASES EKSKURSIJA

29. aprīlī 5.e un 5.i klase kopā ar savām audzinātājām Solvitu Soroku un Kristīni Studāni - Indriksoni devāmies ekskursijā uz Rīgu, lai programmas "Latvijas Skolas soma" ietvaros apmeklētu divus pasākumus.

Cīrulputenim spītējot, atradām "Zinātnes zonu". Tur mūs jau gaidīja. Katra klase devās uz savu telpu. Gaisotne fascinēja, jo telpas apgaismojums bija tumšs, tikai violetā gaismā it kā spīdēja apgērba gaišās daļas. Un tad sākās pasākums "Mākslas un zinātnes krustpunkti". To vadīja aktieris, kas, par pamatu ņemot Latvijas filmu "Dvēseļu putenis", demonstrēja, kā kinomākslā tiek radīti dažādi specefekti, piemēram, kā var filmā uztaisīt miglu, kā - mākslīgās asinis, sniegu, degošu cilvēku, sprādzienu.. Tas bija tik aizraujoši!

Interaktīvā nodarbībā skolēni uzzināja, kā mūsdienās zinātne palīdz veidot filmas un teātra izrādes. Tas viss nebūtu īstenojams bez ļoti precīziem aprēķiniem un specifiskām zināšanām.

Tālāk mūsu ceļš veda uz kinoteātri "K-Suns", kurš bija noīrēts speciāli mums! Tajā mēs baudījām zīmējumu izrādi-improvizāciju "Siltais zīmējums".

Skolēni paši noteica izrādes gaitu! Izdomāja tēlus, to savstarpējās attiecības. Varis Klausītājs no šīm trakajām idejām veidoja sižetu, bet māksliniece Gabriela uz milzīga papīra ar tušu zīmēja stāstu. Varētu teikt, ka tas nav gluži tulkojums zīmējumu valodā, bet tā ir stāsta interpretācija. Līdzīgi kā nevar iztulkot dzejoli, tas ir jāatdzejo. Tātad arī ilustratore zīmējumus improvizēja.

Zīmējums ir silts, jo katrs piedalās ar savu ieteikumu. Tas ir kā barometrs.

Abi apmeklētie pasākumi bija ļoti interesanti. Paldies visiem, kas nodrošināja to, ka mēs tur varējām būt.

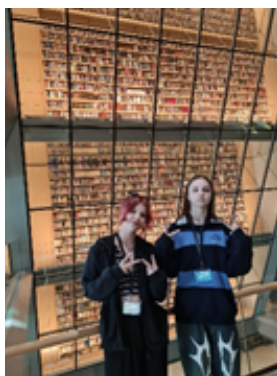
7.A UN 7.B KLASE “LATVIJAS SKOLAS SOMA” IETVAROS BAUDA KULTŪRU

2024.gada 26.aprīlī mēs, 7.a un 7.b klases skolēni, devāmies ekskursijā uz Rīgu, lai “Skolas soma” ietvaros apskatītu mūsu Gaismas pili - Latvijas Nacionālo bibliotēku. Pirms ekskursijas uzzinājām dažus interesantus faktus: komponista Jāzepa Vītola balāde “Gaismas pils” ir latviešu Dziesmu svētku simbols, tādēļ arī Latvijas Nacionālās bibliotēkas ēka veidota kā simbols un atgādinājums par Latvijai nozīmīgiem vēsturiskiem notikumiem un tās valstiskuma veidošanos, kā arī sumina valsts atdzimšanu un tās atjaunoto kultūras bagātību krājumus, Latvijas Nacionālā bibliotēka dibināta 1919.gadā, tās jauno ēku projektējis ASV dzīvojošais latviešu arhitekts Gunārs Birkerts. 2008.gadā sāka jaunās ēkas būvniecība, un 2014.gadā Gaismas pils tika atvērta apmeklētājiem.

Ceļš uz Rīgu nešķīta kā vesela mūžība, jo pa autobusa logiem pavērs brīnumaini dabas skati un visiem bija labs noskaņojums. Mērķis bija viegli sasniedzams, jo bibliotēkas ēka Mūkusalas ielā 3 jau iztālēm bija labi pamanāma. Pirms doties bibliotēkā, nolēmām nedaudz apskatīt apkārtni un nofotogrāfēties pie pašas bibliotēkas. Un tad mēs ieraudzījām bibliotēkas iekšpusi ... elpa aizrāvās no tā augstuma un plašuma, kas pavērs mūsu skatiem! Ne tikai Latvijas Nacionālās bibliotēkas ārējais veidols, bet arī interjers bibliotēkā ir moderns. Lai mācību process būtu interesantāks uzzināt daudzveidīgus faktus par Latvijas Kultūras kanona vērtībām, LNB ēku un plašā krājuma daudzveidību, mums bija paredzēta ekskursija pa bibliotēku atraktīvā veidā-orientēšanās spēle. Mūsu uzdevums bija staigāt pa visu ēku vai braukt ar liftiem, meklēt karodziņus un atrast atbildes uz jautājumiem, kas iekļauti Latvijas kultūras kanonā. Kas ir kultūras kanons? Latvijas kultūras kanons ir izcilāko un ievērojamāko mākslas darbu un kultūras vērtību kopums. Tajā iekļautas Latvijas kultūru raksturojošās vērtības dažādās mākslas jomās, ar kurām lepojāmies un kurām vajadzētu veidot ikviena Latvijas iedzīvotāja kultūras pieredzes pamatu un piederības izjūtu Latvijai. Izstaigājot visus bibliotēkas stāvus gandrīz līdz pašai virsotnei, tika meklētas atbildes uz jautājumiem. Tā bija lieliska iespēja iepazīt kultūras vērtību saistību ar grāmatām. Atvērām sevī visas maņas grāmatai izstādē „Grāmatniecība Latvijā”, varējām ostīt un minēt, pēc kā smaržo grāmata, mēģināt lasīt Braila rakstā, klausīties rakstīto tekstu tā autora lasījumā un izbaudīt grāmatas animāciju. Animācija apaļajā projekcijas telpā, šķiet, neatstāja vienaldzīgu nevienu! Pārsteigti, priecīgi un apjukusi - tā mēs jutāmies! Kāpēc mēs vēlētos vēlreiz atgriezties bibliotēkā? Lai uzbrauktu 12.stāvā, jo šajā reizē mums tas neizdevās!

Tālāk mēs devāmies uz Nila Īles mūzikas studijas izglītojošo, muzikālo darbnīcu, lai baudītu un iepazītu ritma un skaņu pasauli, lai caur kopīgu instrumentu saspēli iepazītos ar dažādiem perkusiju instrumentiem no visas pasaules. Mēs iepazīnām un izmēģinājām dažādu tautu skaņu instrumentus (perkusijas), guvām pirmās iemaņas ritma spēlē, veidojām kopējas muzikālas kompozīcijas mūziķu vadībā. Šī muzikālā saruna caur instrumentiem palīdzēja darboties visiem kopā, attīstījām arī savas koordinācijas spējas, uzdrošināšanos, ieklausīšanās prasmi, ritma izjūtu, radošo fantāziju, iemaņas improvizācijā, intelektuālo domāšanu. Mūsu ekskursija bija jauka, kultūras pieredzi bagātinoša un pozitīvām emocijām bagāta. Mēs noteikti turpināsim interesēties par pasauli, dzīvi, cilvēkiem-par visu, ko vien varam iedomāties!

RAIŅA UN ASPAZIJAS PILSĒTĀ JŪRMALĀ

Man patīk šis klusums,
tīrais, svaigais gaiss.
Nekur nejutos tik labi, kā še...

Rainis

Brauciens uz Jūrmalu mūsu divām vienpadsmitajām klasēm paliks atmiņā kā romantisks, saules, dzejas, mākslas un jūras piepildīts piedzīvojums. 2. maijā mēs viesojāmies Aspazijas un Raiņa pilsētā Jūrmalā, kur ir daudzas ar abiem dzejniekiem saistītas vietas un objekti - Aspazijas māja, Raiņa un Aspazijas vasarnīca, dzejniekiem veltītās piemiņas vietas.

Priežu ieskautajā Raiņa un Aspazijas vasarnīcā valda miers un klusums. Muzejā aplūkojamas abu dzejnieku dzīves telpas vasarnīcas un dārza mājiņas augšstāvā. Ekspozīcija veltīta Raiņa un Aspazijas mīlestībai un daiļrades virsotnēm. Viss aizsākas ar dzejnieku iepazīšanu, noslēdzas - ar Raiņa nāvi. Iezīmējas divas līnijas - dzīves horizontāle un daiļrades vertikāle.

Kādā no šo līniju krustojumā 1927. gadā tika radīta Aspazijas luga "Zaļša līgava". Par cilvēka un Visuma saskaņu, Zemes, Zemzemes un Zemūdens vienotību un cilvēka nesagatavotību pasaules daudzveidības izpratnei. Par visu to mēs runājam muzeja izglītojošā programmā „Mēs, Aspazija un Zaltis”. Izmantojot radošo un interaktīvo pieeju, nodarbībā mēs iepazīsim Aspazijas lugu "Zaļša līgava".

Nodarbības mērķis bija iekļaut neformālo izglītību literatūras apgūvē, izceļot muzeju kā radošu mācīšanās vidi un palīdzēt mumsveidot analizē balstītu viedokli par Aspazijas daiļradi. Sākumā izspēlējām "stāstu kārtis", kas ļāva iepazīt Aspazijas personību, tādējādi veidojot brīvu un sarunām piemērotu gaisotni. Tad sadalījāmies grupās, lai iegūtu lielāku izpratni par stundās nelasīto lugu. Katra grupa veica savu radošo uzdevumu. Otrajā daļā grupas prezentēja paveikto, analizēja lugas sižetu un tēlus, skatījāmies pašu veidoto ziņu video, atbildējām uz vienas grupas izveidoto Quiz testu, izspēlējām literāro tiesu par lugas galvenajiem varoņiem. Noslēgumā devāmies pagalmā, kur, sēžot uz paklājiņiem zālē zem priedēm, kuras, iespējams, redzēja Rainis un Aspaziju, izrunājām kopā ar gidu, kas mums palika atmiņā, kas patika, kas neizdevās vai nepatika. Pēc skolēnu atsauksmēm nepatika viens: ka mēs nevaram padzīvoties šajā skaistajā un romantiskajā vietā.

Nākamais mūsu interešu objekts bija Jūrmalas pilsētas muzejs. Ceļā uz to izgājām Jūrmalas centrālo gājēju ielu Jomas ielu. Jūrmalas pilsētas muzejā gids iepazīstināja mūs ar Jūrmalas kūrorta pirmsākumiem un attīstību no 19. gadsimta beigām līdz pat mūsdienām. Muzejpedagoģiskā programmā "Mākslas darba analīze" papildinājām zināšanas par vairākiem mākslas darba komponentiem - jomu, žanru, kompozīciju, materiālajiem izteiksmes līdzekļiem, krāsu pielietojumu, darba emocionālo noskaņojumu, mākslas darba idejisko vēstījumu. Vēl mēs apskatījām trīs izstādes: Līvijas Brigitas Pavlovskas jubilejas izstādi "Vēlreiz", kur aplūkojam ziedu klusās dabas un ainavas, viņa pārsvarā strādā akvareļa tehnikā; Pētera Jansena izstādi "Gaismas klusumā", kura atklāj mākslinieka radošā rokraksta un tehniku daudzveidību, aplūkojam Nīderlandē un Latvijā tapušos darbus, izstādes vadmotīvi- gaisma, klusums un daba. Lija Rage par izstādi "Grafiti" stāsta: "Braucot ar vilcienu ceļā no Jūrmalas uz Rīgu var vērot apzīmētas garas sienas, kur laika gaitā zīmējumi mainās, tiek pārkrāsoti, papildināti. Uz sienas var lasīt laikam atbilstošu dzeju, izsaukumus. Šīs sienas ir kā savdabīgs atvērts žurnāls vai galerija, kurā mainīgās zīmējumu un tekstuālās izpausmes atspoguļo laika ritumu, kā arī sabiedrības domas un izjūtas. Apvienoju šo ielu mākslu ar saviem zīmējumiem, pārveidoju digitāli, pievienoju savu vēstījumu.."

Šī jaukā diena noslēdzās ar pastaigu pa Jūrmalu, gar jūru un ceļu uz mājām, kura laikā dalījāmies ar savām pārdomām un emocijām:

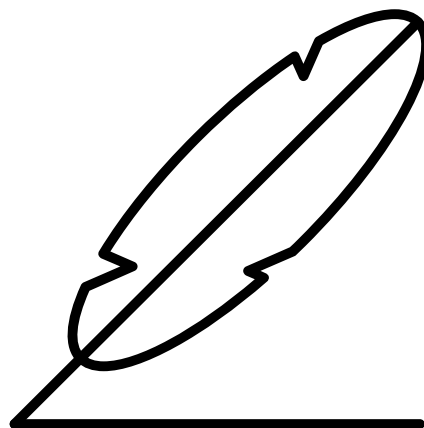
Man ļoti patika ekskursija. Manuprāt, spēle par rakstniekiem bija ļoti interesanta, arī ēkas bija ļoti skaistas.

Ekskursija man patika, bet gaidīju ko vairāk: Raiņa un Aspazijas vasarnīcā vēlējos apskatīt visu, kas saglabājās no tiem laikiem, bet redzēju tikai viņu istabas 2 stāvā.

Raiņa un Aspazijas vasarnīcā bija interesanti un aizraujoši uzdevumi, arī Jūrmalas pilsētas muzejā patika izstādes un vēstures zāle.

Ekskursija uz Raiņa un Aspazijas vasarnīcu bija iespaidīga! Vēlos, kaut mums būtu pastāstīts vairāk par Raini, jo vairāk spriedām par Aspaziju un viņas lugu "Zaīša līgava".

Ļoti iepatikās Raiņa un Aspazijas vasarnīcas radošā atmosfēra, visvairāk palika atmiņā, kā mēs sadarbojāmies grupās un filmējām video. Gribētos atgriezties Jūrmalā kopā ar klasi un jautri pavadīt laiku pie jūras.

LEPOJAMIES - MŪSU SKOLAS TALANTS

Vasara ir laiks, kad dzīvība kūsā daudz spēcīgāk un aizpildīt savas dienas ar dažnedažādām aktivitātēm nav grūti. Rudenī viss it kā pierimst, un izdomāt izklaides gada aukstākajos un tumšākajos mēnešos paliek arvien grūtāk.

Kā piepildīt šo laiku ar interesantām un jēgpilnām aktivitātēm, lai pašam būtu prieks?

Pats galvenais ir vēlme darboties. Man pašam vienmēr ir patīcis meklēt un izdomāt interesantus laika pavadīšanas veidus. Vēlos Tevi, lasītāj, iepazīstināt ar vienu no Jēkabpils 2.vidusskolas talantiem Katrīnu Bērziņu, 5.u klases skolnieci. Vairāk iepazīstot Katrīnu, nonācu pie secinājuma, ka ir nepieciešams pavisam nedaudz, lai jēgpilni aizpildītu savu laiku!

Nedaudz pastāsti par sevi! Mani sauc Katrīna Bērziņa. Es mācos 5.u klasē.

Ar ko Tu nodarbojies brīvajā laikā? Kādas ir Tavas intereses? Kā Tu izvēlējies un kāpēc tieši ar šo vaļasprieku? Cik sen Tu ar to nodarbojies? Kur Tu ar to nodarbojies? Apmeklēju skolas volejbola pulciņu, kā arī divas reizes nedēļā dodos uz hip-hop nodarbībām XDS deju studijā. Volejbola nodarbības piedāvāja skola, man tas iepatīkās un šo pulciņu apmeklē arī mani draugi. Volejbolu apmeklēju divus gadus, deju nodarbības apmeklēju pirmo gadu.

Kas Tevi visvairāk pārsteidz, nodarbojoties ar šo vaļasprieku? Šīs nodarbības ir ļoti interesantas un aizraujošas. Man patīk aktīvi kustēties un ir interesanti apgūt dažādas deju kustības, iemācīties ko jaunu.

Vai Tavs vaļasprieks varētu būt arī kā nākamās profesijas izvēle? Iespējams, nākotnē vēlētos būt profesionāla dejojāja vai sportiste.

Kādus padomus Tu dotu tiem skolēniem, kuri nezina, ar ko nodarboties brīvajā laikā? Es ieteiktu izmēģināt dažādas nodarbības, lai atrastu to, kas patiešām patīk un aizrauj.

Kāpēc Tu ieteiktu nodarboties ar savu vaļasprieku arī citiem? Tas ir interesanti un aizraujoši. Brīvais laiks tiek pavadīts sportiski, veselīgi un aktīvi. Paldies par atbildēm!

VOLEJBOLISTIEM LIELISKI SASNIEGUMI

Volejbola spēle pieprasa no sportista ātru kustēšanos, zibenīgu reakciju, mainot atrašanās vietu un kustēšanās ātrumu, spēju augstu uzlekt, būt stipram, veiklam un izturīgam.

Tallinā no 3.-5. maijam notika ikgadējais Baltijas valstu sporta skolu un klubu čempionāts, kurā piedalījās Latvijas, Lietuvas un Igaunijas četras labākās komandas. Ir noslēgusies volejbolistu sacensību sezona. Galvenās cīņas ir aizvadītas ar ļoti augstvērtīgiem rezultātiem. Jēkabpils Sporta skolas komanda kļuvusi par Baltijas valstu sporta skolu un klubu čempioniem! Komandas labākā spēlētāja gods ir Raineram Veipam! Skolas avīze "Šokolāde" aicināja uz sarunu čempionus Alanu Bondarenko(9.a), Raineru Veipu(9.c) un Ernestu Grudinski (7.c), kuri ir arī mūsu skolas labākie volejbolisti.

Cik ilgi spēlē volejbolu un kādēļ tieši šo sporta veidu izvēlējies?

Rainers Veips: Volejbolu spēlēju jau 9 gadus, šis sporta veids man likās ļoti interesants un aizraujošs.

Ernests Grudinskis: Volejbolu spēlēju kopš 1.klases, jo šis sporta veids man šķita visinteresantākais.

Alans Bondarenko: Agrāk nodarbojos ar peldēšanu, bet šis sporta veids mani tik ļoti neaizrāva. Volejbolu es spēlēju jau 5 gadus, jo vecāki man ieteica to darīt.

Kura spēle palikusi visvairāk atmiņā?

Rainers Veips: Baltijas kausa pusfināls.

Ernests Grudinskis: Visvairāk atmiņā palikusi LČ finālspēle, kurā mēs uzvarējām.

Alans Bondarenko: Atceros spēli 2023. gada 23. septembrī, kad spēlējām pret "Vecumniekiem", jo tad es pirmo reizi saņēmu labākā spēlētāja titulu.

Kas ir svarīgi spēles gaitā, kad nonāc līdz izšķirošiem brīžiem - riskēt vai nospēlēt gudri un ar prātu, ļaujot pretiniekam pašam kļūdīties?

Rainers Veips: Stabīlāk un labāk, man liekas, ir pašam spēlēt bez kļūdām un ļaut pretiniekam pašam kļūdīties.

Ernests Grudinskis: Spēles gaitā un jo īpaši spēles "galotnē" jāspēlē droši pašiem, nevajag gaidīt punktus no pretinieku kļūdām.

Alans Bondarenko: Es domāju, ka man vairāk jādodomā ar galvu, kad neklājas pārāk labi, bet ir arī jāuzņemas risks.

Kāda ir jūsu, kā komandas, galveno panākumu atslēga?

Rainers Veips: Uzmundrināt vienam otru.

Ernests Grudinskis: Mūsu komandas panākumu atslēga ir smags darbs treniņos un saliedēta komandas spēle sacensībās.

Alans Bondarenko: Domāju, ka mūsu komandas atslēgas pamatā ir komanda, jo komandai ir liela nozīme. Arī motivācija uzvarēt ir dzinējspēks, jo ne vienmēr vari būt uzvarētājs.

Kuras 3 lietas vienmēr ir Tavā sporta somā?

Rainers Veips: Ūdens pudele, botas un sporta forma.

Ernests Grudinskis: Botas, ūdens pudele un ceļusargi.

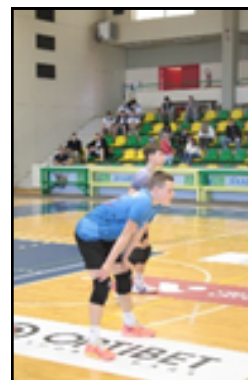
Alans Bondarenko: Man vienmēr sporta somā ir botas, ūdens pudele un sporta forma.

Kāda ir Tavas labsajūtas recepte?

Rainers Veips: Kārtīgi izgulēties.

Ernests Grudinskis: Aktīvs dzīvesveids.

Alans Bondarenko: Laba atpūta ar draugiem.

Ko dari, lai nomierinātu nervus pirms spēles?

Rainers Veips: Neko, pirms spēlēm ļoti nestresoju.

Ernests Grudinskis: Kārtīgi noskaņojos spēlei.

Alans Bondarenko: Izguļos, lai būtu mundrs.

Ko dari, lai nomierinātu nervus pirms spēles?

Rainers Veips: Neko, pirms spēlēm ļoti nestresoju.

Ernests Grudinskis: Kārtīgi noskaņojos spēlei.

Alans Bondarenko: Izguļos, lai būtu mundrs.

Ko Tu dari brīvajā laikā?

Rainers Veips: Eju uz svaru zāli, skatos filmas vai seriālus.

Ernests Grudinskis: Brīvajā laikā sekoju līdz sporta notikumiem, fanoju par citām sporta komandām.

Alans Bondarenko: Brīvajā laikā spēļu videospēles vai pavadu laiku ar draugiem.

Ko Tu dari brīvajā laikā?

Rainers Veips: Eju uz svaru zāli, skatos filmas vai seriālus.

Ernests Grudinskis: Brīvajā laikā sekoju līdz sporta notikumiem, fanoju par citām sporta komandām.

Alans Bondarenko: Brīvajā laikā spēļu videospēles vai pavadu laiku ar draugiem.

Vai Jēkabpils ir Latvijas volejbola meka (pārnestā nozīmē "vieta, uz kuru dodas ļoti daudz cilvēku")?

Rainers Veips: Neko, pirms spēlēm ļoti nestresoju.

Ernests Grudinskis: Kārtīgi noskaņojos spēlei.

Alans Bondarenko: Izguļos, lai būtu mundrs.

Vai intensīva nodarbošanās ar sportu netraucē mācībām skolā?

Rainers Veips: Dažreiz sanāk izlaist kādu dienu pēc grūtām spēlēm, bet tā- nē.

Ernests Grudinskis: Sports netraucē skolai.

Alans Bondarenko: Sacensību dēļ nākas kavēt skolu, taču, ja grib, visu var apvienot.

Novēlējums citām komandām?

Komandām vēlam pozitīvu sportisko garu, nevainot savās neveiksmēs tiesnešus, un pašu galveno - lai spēlētājiem ir laba veselība un sacensībās negūtu traumas.

IKGADĒJĀ OLIMPISKĀ DIENA MŪSU SKOLĀ

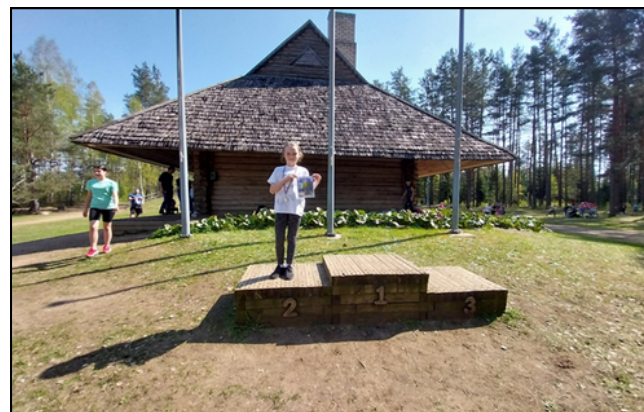
30.aprīlis – novda skolu pavasara kross

- 4.-5.klašu komanda-2.vieta
- 6.-7.klašu komanda -4.vieta
- 8.-9.klašu komanda - 3.vieta
- 10.-12.klašu komanda -4.vieta

Individuāli godalgotas vietas :

- Līva Mekša 3.c klase- 1.vieta
- Kate Midzene 2g klase - 2.vieta
- Dārta Grandāne 3.m klase - 3.vieta
- Lauma Sola 5.m klase -1.vieta

15.04.2024. Latgales skolu futbola čempionātā Daugavpilī 6.- 7. klašu izlasei -3.vieta

07.02. novada skolu sacensības dambretē – 6.klašu komandai 1.vieta

Arvids Osipausks, 6c

Gustavs Daugalis, 6e

Estere Upeniece, 6e

8-9. klašu komandai 1.vieta

Edijs Dobelis, 9.d

Laura Usāne, 9.d

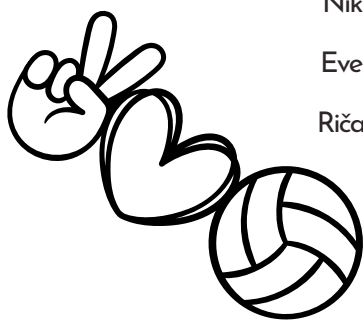
Ričards Spūlis, 6c (aizvietoja dalībnieku
no 9.klases)

4-5.klašu komandai 1.vieta

Nikita Poplavskis, 4.a

Evelīna Novikova, 4.c

Ričards Malahovs, 4.c

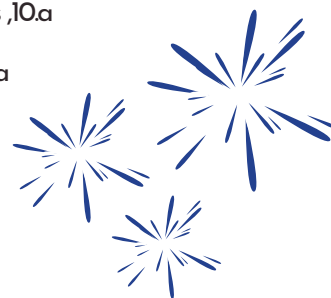
Vidusskolas komandai 3.vieta

Vlada Čulkova, 11.a

Vadims Fjodorovs, 10.a

Artūrs Pavlovs, 12.a

Iļja Gaveiko, 10.a

8.05.2024.novada skolu sacensības vieglatlētikā

Zēnu komandai - 2.vieta

Kristers Germanis un Artjoms Volkovs, 7.a , Dagnis Miezis, Manuels Opengeims un Daniels Caune, 8.c, Mykhailo Trotsan, 9.a

Meiteņu komandai - 3.vieta

Katrīna Grugule, 8.d ,
Aļina Prošina, 8.b

17.05. Vieglatlētikas četrcīņa

Zēnu komandai 2.vieta

Individuāli 2.vieta Agate Medeļeva 6.m

Meiteņu komandai 1.vieta

Avīzes redakcija: M.Roščenkova - galvenais redaktors, A.Kozlovs - redaktora vietnieks.

Avīzes korespondenti: D.Smirnovs, G.Girgina, I.Geidāne, M.Priževaite, A.Veličko, P.Kulikovska, A.Alkhazashvili, M.Borisika

Avīzes konsultante un korektore: V.Mežaraupe, **tehniskais redaktors:** Ē.Ābelskalns.